

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

du

MARDI 20 NOVEMBRE 2012

Après-midi

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

van

DINSDAG 20 NOVEMBER 2012

Namiddag

Le développement des questions et interpellations commence à 16.09 heures. La réunion est présidée par M. Yvan Mayeur.

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 16.09 uur. De vergadering wordt voorgezeten door de heer Yvan Mayeur.

01 **Vraag van mevrouw Zuhail Demir aan de minister van Werk over "de geplande herstructurering bij Brussels Airlines" (nr. 13526)**

01 **Question de Mme Zuhail Demir à la ministre de l'Emploi sur "les projets de restructuration auprès de Brussels Airlines" (n° 13526)**

01.01 **Zuhail Demir (N-VA):** Mevrouw de minister, het is leuk u nog eens terug te zien in de commissie, want mijn vraag dateert van begin oktober.

Wij hebben in de kranten gelezen dat Brussels Airlines een herstructurering aankondigt, net als veel andere bedrijven. Brussels Airlines geeft heel duidelijk het probleem weer. Wij kennen het probleem al. Het heeft te maken met concurrentievervalsing, onder meer door Ryanair. Wij weten hoe Ryanair zijn personeel tewerkstelt in dit land.

In juni 2012 heeft de federale regering aangekondigd dat er een oplossing zou komen voor deze oneerlijke concurrentie. Vervolgens is er een speciale ondernemingsraad geweest op maandag 8 oktober, waarin Brussels Airlines heeft aangekondigd dat er een herstructurering zal komen. De herstructurering zal echter niet samengaan met het automatische verlies van jobs. Wel werd gezegd dat het vliegend personeel de komende twee jaar deeltijds zou werken. Het eerste jaar laat men het personeel 85 % werken en het tweede jaar 95 %. Specifiek de piloten van 55+ zouden deeltijds werken.

De pijnpunten van Brussels Airlines maar ook van TNT Airways in Luik hebben te maken met de concurrentie van Ryanair. Het personeel van Ryanair werkt in Charleroi, maar staat op de *payroll* in Ierland. Brussels Airlines heeft al aangekondigd dat zij vertrekt als de regering geen oplossing biedt. Is het probleem nu opgelost? Is er een gesprek geweest tussen de federale regering en Brussels Airlines?

Wat is uw standpunt over de verplichting deeltijds te werken, waarbij de 55-plussers in verhouding meer deeltijds moeten werken?

De boodschap van Lufthansa is ook heel duidelijk. Indien het besparingsplan van 110 miljoen euro niet wordt aanvaard door het personeel, zal men niet over de brug komen met de noodzakelijke 100 miljoen euro investeringen, met alle gevolgen van dien.

Speelt de regering een actieve rol in het bemiddelingsproces om de toekomst van de luchtvaartsector, en specifiek Brussels Airlines, te verzekeren? Indien ja, welke rol?

01.02 Minister **Monica De Coninck:** Mijnheer de voorzitter, mevrouw Demir, in antwoord op vragen één en twee, en zoals u terecht aangeeft in uw vraag, werd in juni aan staatssecretaris Wathelot het mandaat gegeven om bij de Europese Commissie af te toetsen of maatregelen zoals vermindering van sociale bijdragen of vrijstelling van de doorstorting van de bedrijfsvoorheffing verenigbaar zijn met het Europees recht.

Aan staatssecretaris Wathelet werd ook gevraagd om in voorkomend geval deze oplossingsgerichte maatregelen verder uit te werken, samen met de minister bevoegd voor Sociale Zaken en met de minister bevoegd voor Financiën. Ook de technische en budgettaire haalbaarheid ervan diende bij hen geverifieerd te worden.

Met betrekking tot de precieze stand van zaken in dit dossier en de toetsing ervan bij de Europese Commissie zou ik u willen vragen om uw vragen te stellen aan mijn collega staatssecretaris Wathelet.

Dat geldt ook grotendeels voor vraag twee, namelijk of SN Brussels Airlines al dan niet heeft afgezien van zijn vraag inzake Ryanair en of dit al dan niet onderdeel is van de geplande herstructurering.

Het volgende kan ik u wel meedelen. U weet ongetwijfeld dat er in juni van dit jaar een nieuwe Europese verordening in werking is getreden. Piloten en stewardessen of stewards zullen voortaan niet meer onder de sociale zekerheid vallen van het land waar de zetel van de luchtvaartmaatschappij gevestigd is, maar onder de wetgeving van het land waar die werknemers hun thuisbasis hebben.

Deze nieuwe regels zijn van toepassing op alle nieuwe situaties. Voor personeel wiens huidige situatie door de nieuwe regeling zou veranderen, geldt een overgangsperiode van 10 jaar. Tijdens deze periode kunnen deze personen van de oude reglementering blijven genieten, tenzij ze er zelf voor opteren reeds vroeger in die nieuwe wetgeving te stappen.

Onverminderd deze verordening en rekeninghoudend met het knelpunt van concurrentievervalsing dat SN Brussels Airlines eertijds heeft opgeworpen, heb ik aan mijn administratie gevraagd te onderzoeken of het onmiddellijk toepassen van deze nieuwe regels niet alleen op nieuwe maar tevens op de bestaande situaties tot de juridische moeilijkheden en mogelijkheden behoort.

Zo ja, zal ik ook concreet laten nagaan of dit een antwoord zou kunnen bieden op de vraag en de bekommernis die SN Brussels Airlines vroeger heeft geuit.

Op uw derde vraag wil ik voor het specifieke geval van Brussels Airlines niet vooruitlopen op het overleg in het bedrijf.

Algemeen kan een maatregel waarin aan 55-plussers de kans wordt gegeven om deeltijds te werken om zo hun beroepsactiviteiten te verlengen, nuttig zijn. Dergelijke maatregelen behoren voor alle duidelijkheid tot het sociaal overleg van de partners in het betreffende bedrijf.

Ik ken een geval waar men deeltijds kan werken en waar de werkgever bijpast waardoor het verschil tussen het vroegere loon en het deeltijdse loon met bijpassing eigenlijk niet zo groot is. Een aantal mensen opteert daarvoor. Als dat in een sociaal plan staat, kunnen wij daarin moeilijk tussenbeide komen.

De vierde vraag gaat over de rol van de regering in de besprekingen van het besparingsplan met betrekking tot het personeel. Ook dat is een zaak voor het sociaal overleg waarin de regering niet tussenbeide komt, tenminste als de regelgeving wordt gerespecteerd.

De voorzitter van het betrokken paritair comité staat uiteraard steeds klaar om zijn diensten aan te bieden wanneer nodig. Indien in het raam van dit besparingsplan bepaalde vragen met betrekking tot de eerste 2 vragen naar voren komen, ben ik er zeker van dat staatssecretaris Wathelet ter zake met veel "goesting" zijn rol zal spelen.

01.03 Zuhail Demir (N-VA): Dank u wel, mevrouw de minister.

Ik onthoud vooral het punt van de Europese verordening. Als ik het goed begrijp, zegt u dat die tien jaar als overgangsmaatregel gelden. Eigenlijk krijgt Ryanair dan wel tien jaar de tijd om zich in orde te stellen met de Europese verordening, waardoor er nog geen onmiddellijke oplossing komt met betrekking tot de concurrentiepositie met Brussels Airlines en alle andere luchtvaartmaatschappijen.

Vraag is of er nog toekomst is voor de luchtvaartsector en de tewerkstelling in deze sector. We hebben Sabena gehad, Sobelair en City Bird. Virgin is met Brussels Airlines samen gegaan en VLM heeft het ook niet gemakkelijk. Ook bij TNT Airways in Luik hoor ik bepaalde negatieve geluiden. Ik ben vooral bezorgd over het voortbestaan van de luchtvaartsector in België. Ik zou dat probleem graag onder de aandacht

brengen. Ik vraag heel beleefd, ook al is dat misschien een zaak van sociaal overleg, dat u en uw federale collega's toch wel in gesprek gaan met de sector zodat we die een toekomst kunnen bieden. Er hangen immers ook heel wat indirecte jobs af van de luchtvaartsector.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Le **président**: La question n° 13219 de Mme Jadin est transformée en question écrite.

02 Questions jointes de

- Mme Zoé Genot à la ministre de l'Emploi sur "les artistes et la dégressivité du chômage" (n° 13349)
- Mme Özlem Özen à la ministre de l'Emploi sur "la réforme de l'assurance chômage à partir de novembre 2012 en ce qui concerne le calcul des allocations des artistes et des techniciens de spectacle" (n° 13381)
- Mme Zoé Genot à la ministre de l'Emploi sur "le réexamen du statut d'artiste" (n° 13776)
- Mme Özlem Özen à la ministre de l'Emploi sur "la délivrance d'un 'visa professionnel' aux artistes qui souhaitent leur assujettissement au régime général de la sécurité sociale" (n° 13999)

02 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk over "de kunstenaars en de degressieve werkloosheidsuitkeringen" (nr. 13349)
- mevrouw Özlem Özen aan de minister van Werk over "de herziening van de werkloosheidsverzekering vanaf november 2012 aangaande de berekening van de uitkeringen voor kunstenaars en podiumtechnici" (nr. 13381)
- mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk over "de herziening van het kunstenaarsstatuut" (nr. 13776)
- mevrouw Özlem Özen aan de minister van Werk over "de afgifte van een 'beroepsvisum kunstenaar' aan kunstenaars die willen aansluiten bij het algemene sociaalezekerheidsstelsel" (nr. 13999)

02.01 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Madame la ministre, le 22 mai dernier, je vous interrogeais en commission de la Chambre sur la dégressivité des allocations de chômage. Dans votre réponse, vous disiez, entre autres, ceci: "Certaines catégories professionnelles pour lesquelles il existe aujourd'hui des règles propres pour le maintien du taux d'indemnisation ne sont pas non plus soumises à la dégressivité. Les artistes en font partie, ainsi que les travailleurs de l'horeca et les ouvriers travaillant dans les ports."

Pourtant, je découvre dans la nouvelle *Feuille info - travailleurs* de l'ONEM, en deuxième page au point C, que les artistes pourraient également, dans le futur, être concernés par la réforme des allocations de chômage en matière de dégressivité. Cette information est donc en contradiction avec ce que vous avez déclaré dans votre réponse à ma question en mai dernier.

Appliquer la dégressivité aux artistes en période de chômage revient clairement à vider ce statut et me paraît totalement inacceptable. Qu'en est-il, madame la ministre, de votre engagement à ne pas soumettre les artistes à plus de dégressivité des allocations de chômage?

Deuxième aspect: le réexamen global du statut d'artiste. En ce qui concerne les modifications que vous proposez d'apporter au statut d'artiste - je me réfère à la réponse que vous m'avez donnée en commission des Affaires sociales du 16 octobre -, j'ai plusieurs questions. Sont-ce seulement les prestations réalisées dans l'industrie du spectacle, arts de la scène et cinéma qui pourront bénéficier de la nouvelle version statutaire? Si oui, qu'en sera-t-il alors des artistes créateurs œuvrant dans d'autres secteurs d'activités? Les artistes vont-ils subir des discriminations liées aux commissions paritaires dont dépendent leurs employeurs? Par exemple, un comédien qui joue dans une publicité ou dont l'employeur est une entreprise sera-t-il encore considéré par l'ONEM comme un non-artiste? Qu'en est-il de la rétroactivité? Les artistes qui ont été exclus du statut depuis septembre 2011 pourront-ils bénéficier d'un réexamen de leur dossier? Il semblerait qu'il ne soit pas prévu de réexamen en deçà du 18 juillet 2012. Les exclus de l'année écoulée paieront-ils le prix des hasards du calendrier?

Qu'en est-il du sort des techniciens? Ils semblent avoir été oubliés dans les mesures que vous évoquez dans votre réponse à ma question du 16 octobre; or, les jeunes techniciens intermittents dans le travail salarié peinent réellement à ouvrir leur droit à l'assurance chômage. Existe-t-il un calendrier relatif aux mesures transitoires? Comment va se construire le nouveau statut social des artistes? Avez-vous rencontré les ministres communautaires de la Culture à ce propos? Combien de temps les artistes devront-ils attendre

pour bénéficier d'un dispositif basé sur des réglementations solides en lieu et place d'interprétations fluctuantes qui génèrent du trouble et d'insupportables incertitudes? La dégressivité des allocations de chômage prévue pour novembre va-t-elle s'appliquer aux artistes, oui ou non? La note de l'ONEM n'est pas claire à ce sujet.

02.02 Özlem Özen (PS): Monsieur le président, madame la ministre, l'ONEM considère que si l'artiste de spectacle ou le technicien de spectacle est exclusivement occupé, dans sa profession principale, dans un secteur où les contrats de travail sont généralement d'une durée inférieure à 3 mois, un contrat de moins de 3 mois donne droit au maintien du pourcentage d'indemnisation pour une durée de 12 mois à compter du lendemain de l'occupation de courte durée. Il s'agit donc d'une neutralisation des périodes d'indemnisation. Si le travailleur alterne des contrats de moins de 3 mois et des contrats de plus de 3 mois, le bureau de chômage apprécie si le mode d'occupation habituel de l'artiste reste dans le cadre des contrats de courte durée ou non.

Je vous ai déjà interrogée à plusieurs reprises sur l'interprétation exacte de cette règle qui repose sur l'article 116, § 5, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 dont le prescrit ne précise pourtant pas que c'est le secteur d'activité où les prestations sont effectuées qui est relevant pour l'application éventuelle de la non-dégressivité des allocations de chômage.

Dans son avis du 17 juillet 2012, le Conseil National du Travail (CNT) s'est notamment prononcé en faveur d'une extension de l'application de l'article 116, § 5, aux artistes créateurs. Le CNT précise d'ailleurs qu'il s'agit bien d'étendre "explicitement" l'application de cette disposition aux artistes créateurs.

Dans la dernière *Feuille info* de l'ONEM "Réforme de l'assurance chômage à partir de novembre 2012", on peut lire que les artistes interprètes et les techniciens de spectacle occupés dans des contrats de très courte durée et qui bénéficient du régime préférentiel seront "éventuellement" concernés par la réforme.

L'ONEM recalculera les dossiers concernés et informera par écrit, au plus tôt en novembre ou décembre 2012, de l'éventuelle évolution du montant de l'allocation. Or il semblait acquis que certaines catégories professionnelles, dont les artistes de spectacle et les techniciens, ne seraient pas soumises à la dégressivité.

Madame la ministre, que signifie le terme "éventuellement"? Envisagez-vous une réforme de l'article 116, § 5, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991? Si oui, dans quel sens?

Quel suivi allez-vous réserver à la proposition des partenaires sociaux d'étendre le bénéfice de cet article aux artistes créateurs?

Dans la foulée, je pose donc ma seconde question.

Madame la ministre, partant du constat qu'il est fort peu recouru à la Commission "Artistes" et que celle-ci, par ses compétences restreintes, n'a pu empêcher des dérives dans l'usage des dispositions applicables aux artistes en matière de sécurité sociale et, en particulier, en matière de chômage, un avis du CNT propose la délivrance d'un visa professionnel pour les artistes qui souhaitent leur assujettissement à la sécurité sociale des travailleurs salariés ou d'une carte d'artiste pour ceux qui travaillent dans le cadre des "petites indemnités".

Le visa et la carte seraient d'une durée limitée dans le temps, mais renouvelable, et devraient être délivrés préalablement à l'activité. Le passage par la Commission "Artistes" - dont les structures et le fonctionnement devront être modifiés - serait obligatoire. Cette mesure permettrait d'instituer un contrôle sur la nature des prestations et ainsi de veiller au strict respect du champ d'application de l'article 1er bis de la loi du 27 juin 1969 relative à la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Si le principe d'un visa professionnel ou d'une carte d'artiste est souhaitable, il reste à savoir sur la base de quels critères ces documents seront délivrés. Dans son avis, le CNT estime que, dans la définition de l'activité artistique, il conviendra en tout cas d'établir un lien avec l'enseignement technique/artistique et le diplôme. Ce critère ne peut toutefois être exclusif.

Quelles sont, dès lors, les instances appelées à se prononcer sur des critères qui attesteront du caractère artistique et professionnel des prestations? Les Communautés sont-elles ou seront-elles associées à leur

élaboration?

Enfin, existe-t-il déjà un projet et quel est en est le contenu?

02.03 Monica De Coninck, ministre: Monsieur le président, madame Genot, madame Özen, comme vous le rappelez, la réglementation en matière de chômage prévoit des dispositions très favorables à l'égard des artistes. Parmi ces dispositions se trouve la règle, plus favorable, du maintien du pourcentage d'indemnisation le plus élevé prévu à l'article 116, § 5, de l'arrêté royal. Cet avantage est certainement accordé aux artistes et techniciens qui sont occupés avec des contrats de très courte durée dans le secteur du spectacle. Cette disposition trouve à s'appliquer pour autant que le travailleur démontre qu'il continue à appartenir à un marché du travail spécifique et qu'il peut limiter sa disponibilité à ce marché du travail. Ceci peut, pour un artiste, notamment ressortir de l'article 31 de l'arrêté ministériel du 25 novembre 1991, qui décrit dans quelle mesure un emploi proposé dans une autre profession que celle d'artiste est considéré comme non convenable.

Une autre interprétation, à savoir l'octroi du régime avantageux sur la base du simple fait que le chômeur a connu des occupations courtes, constituerait une violation du principe d'égalité à l'égard du chômeur qui a connu des périodes d'occupation plus longues.

L'avantage vaudra donc en effet essentiellement pour des artistes interprètes et créateurs et pour certains techniciens qui sont, en profession principale, occupés avec des contrats de courte durée dans l'industrie du spectacle, pour autant que ces travailleurs puissent démontrer être encore actifs dans ce marché du travail spécifique. Pour ce motif, cet avantage est accordé pour une période de 12 mois renouvelable.

Lorsque le travailleur cesse d'être occupé dans le cadre de tels contrats, l'avantage n'est pas prolongé et le travailleur perd donc, en d'autres termes, le bénéfice de l'avantage. Dans ce cas, il est inséré dans le régime ordinaire valable pour les autres travailleurs et est donc visé par les règles normales en matière de dégressivité. Par contre, le fait que l'artiste occupé dans l'industrie du spectacle effectue également des occupations dans d'autres secteurs ne porte pas préjudice à l'octroi ou à la prolongation de l'avantage.

Les décisions de refus qui ont été motivées en raison du fait que l'artiste de spectacle avait été occupé dans des contrats de courte durée, mais dans une activité exclusivement de création, peuvent être revues à partir du 17 juillet. Cette date est celle de l'avis émis par le Conseil National du Travail.

En ce qui concerne l'accès aux allocations de chômage, la réglementation ne prévoit une règle dérogatoire qu'à l'égard des artistes du spectacle et musiciens. Ceci est dû au fait que ces travailleurs, en raison de la nature de leurs prestations, sont régulièrement rémunérés à la prestation.

Étendre la règle dite du cachet aux techniciens du spectacle, dont le métier peut s'exercer dans d'autres secteurs, constituerait une violation du principe d'égalité à l'égard des autres travailleurs, qui sont occupés dans les liens du contrat de courte durée.

Les modifications de la réglementation chômage entrée en vigueur le 1er novembre laissent subsister la règle plus favorable du maintien du pourcentage d'indemnisation le plus élevé prévu à l'article 116, § 5, de l'arrêté royal.

L'artiste ou le technicien qui répond à ces conditions peut, à partir du 1er novembre 2012, continuer à se voir octroyer l'avantage pour la première fois ou une prolongation de l'avantage. Par contre, tout comme par le passé, le travailleur qui cesse d'être occupé avec des contrats de courte durée dans l'industrie du spectacle perd le bénéfice de l'avantage.

Concrètement, il s'agit du travailleur qui ne justifie pas de trois occupations de courte durée dans une période de douze mois. Dans ce cas, et seulement dans ce cas, le travailleur est inséré dans le régime ordinaire valable pour les autres travailleurs et est donc visé par les règles normales en matière de dégressivité.

Je tiens à souligner que l'avis du CNT auquel vous faites référence fait déjà l'objet d'une analyse détaillée de la part des collaborateurs de ma collègue, Mme Onkelinx, ministre des Affaires sociales, et de mes collaborateurs.

Nous avons la ferme intention d'exécuter l'avis du CNT mais comme l'indique le Conseil lui-même, cela prendra du temps puisque des modifications devront être apportées au niveau de l'assujettissement à la sécurité sociale des travailleurs salariés et au niveau de la réglementation chômage.

02.04 Zoé Genot (Ecolo-Groen): J'ai du mal à comprendre, par rapport à la dégressivité, s'il s'agit d'une condition supplémentaire ou si on doit avoir trois prestations où on joint les documents supplémentaires pour pouvoir être reconnus comme artistes. Pour moi, ce n'est pas encore totalement clair: qui va être concerné par la dégressivité? Les artistes vont-ils être touchés, contrairement à ce qui avait été promis, il y a quelques mois?

Et en ce qui concerne les artistes qui presteraient dans d'autres commissions paritaires, je n'ai pas non plus très bien compris s'ils vont continuer à être protégés ou s'ils le seront uniquement s'ils ont leurs trois prestations artistiques dans le secteur des commissions paritaires artistiques.

Par contre, j'ai bien compris que pour les techniciens, la situation allait devenir beaucoup plus complexe car certains d'entre eux auront la chance de pouvoir exercer dans des secteurs où ils ne nécessitent pas le statut d'artistes.

Par contre, d'autres travaillent dans le milieu précaire du spectacle et ont donc réellement besoin de ce statut car un spectacle sans technicien, cela n'existe pas.

02.05 Özlem Özen (PS): Monsieur le président, madame la ministre, vous avez énuméré les règles pour ne pas être soumis à la dégressivité.

Je n'estime pas non plus que votre réponse était claire. Je vais donc prendre le temps pour l'examiner de manière plus approfondie et reviendrai vers vous.

J'ai également une remarque à formuler concernant le visa professionnel: vous n'avez en effet pas répondu à ma question.

Je sais qu'un projet circule pour l'instant mais le système est loin d'être simple. En tout cas, la reconnaissance sera compliquée. J'espère qu'elle ne sera pas arbitraire et que les règles seront bien objectivées pour ne pas créer de nouvelles situations paradoxales, comme un photographe qui serait reconnu dans sa profession mais qui ne serait pas diplômé et ne bénéficierait donc pas de ce visa professionnel.

Il faudra donc être attentif aux critères d'octroi.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Question de M. Franco Seminara à la ministre de l'Emploi sur "l'allaitement au travail en Belgique" (n° 13545)

03 Vraag van de heer Franco Seminara aan de minister van Werk over "borstvoeding op het werk in België" (nr. 13545)

03.01 Franco Seminara (PS): Monsieur le président, madame la ministre, au lendemain de la Semaine Mondiale de l'Allaitement maternel, qui a eu lieu du 1er au 7 octobre, il paraît opportun de revenir sur le thème de l'allaitement au travail. En Belgique, 933 personnes en auraient bénéficié en 2011.

Selon l'Organisation Mondiale de la Santé, ce mode d'alimentation reste aujourd'hui optimal tant pour la santé des nourrissons que pour celle de leur mère. À cet égard, la Charte sociale européenne du 3 mai 1996 consacre l'obligation de ménager des pauses d'allaitement. Les autorités publiques belges ont saisi l'importance, en termes de santé publique, de promouvoir, de protéger et de soutenir cette pratique. La Convention collective de travail n° 80 accorde ainsi à la travailleuse "le droit de suspendre ses prestations de travail afin d'allaiter son enfant au lait maternel ou de tirer son lait dans un endroit chauffé, éclairé et agréable, avec prise de courant, frigo et fauteuil confortable". Depuis l'entrée en vigueur de cette disposition, en juin 2002, l'INAMI en assure le financement.

Le Comité fédéral de l'allaitement maternel a également été mis sur pied auprès du SPF Santé publique et il

a notamment pour mission d'établir un rapport annuel et de mettre en œuvre le processus d'attribution du label "amis des bébés" auprès des hôpitaux.

Madame la ministre, confirmez-vous que 933 femmes ont pu profiter de la pause d'allaitement au travail en 2011? Comment est organisée la durée des pauses d'allaitement pour celles qui travaillent à mi-temps? Les employeurs bénéficient-ils d'une indemnité pour l'aménagement d'un local approprié au sein de leur entreprise ou administration? Le taux d'allaitement maternel exclusif des bébés est-il différent en Flandre, en Wallonie et à Bruxelles? Si oui, de quels chiffres disposez-vous?

03.02 Monica De Coninck, ministre: Monsieur le président, cher collègue, pour obtenir une réponse à vos première, troisième et quatrième questions, je vous renvoie à la ministre de la Santé publique et des Affaires sociales, puisqu'elles ressortissent à sa compétence.

Dans votre deuxième question, vous me demandez comment organiser des pauses d'allaitement pour les travailleuses à mi-temps. La mère doit avertir son employeur au moins deux mois à l'avance de son intention d'y recourir. Elle produit la preuve de l'allaitement au moyen d'une attestation obtenue dans un centre de consultation pour nourrissons ou d'un certificat médical.

La réglementation prévoit que, si elle travaille moins de sept heures trente, mais plus de quatre heures par jour, elle a droit à une pause d'une demi-heure. Si elle travaille à temps plein, elle a droit à deux fois une demi-heure, à prendre en une ou deux fois. Ce droit se maintient durant les neuf mois qui suivent la naissance.

03.03 Franco Seminara (PS): (...)

Le **président**: Au commencement, je me levais aussi la nuit pour donner le biberon. Je trouvais cela normal.

03.04 Monica De Coninck, ministre: Vous savez que je suis favorable à ce que les pères prennent aussi soin de leurs enfants.

Le **président**: Moi aussi.

03.05 Monica De Coninck, ministre: La femme est protégée contre le licenciement à partir du moment où elle a informé son employeur de son intention d'allaiter jusqu'à un mois après l'expiration de la dernière attestation.

Pour obtenir une allocation pour pause-allaitement, la mère et l'employeur remplissent chaque mois une attestation destinée à la mutuelle. Elle mentionne la perte de salaire subie au cours du mois écoulé pour avoir pris des pauses d'allaitement et fait office de formulaire de demande d'indemnisation. Sur cette base, la mutuelle déterminera le montant auquel la mère a droit et en assurera le paiement.

La mère peut obtenir cette attestation auprès de sa mutuelle.

Le montant de l'allocation s'élève à 82 % de la rémunération horaire brute non plafonnée, si c'est nécessaire. Mais je pense que souvent, c'est organisé entre l'employeur et l'employée.

03.06 Franco Seminara (PS): Madame la ministre, je pense que c'est une bonne question posée par un homme de bon sens. Vos réponses seront relayées de façon à ce que celles qui en ont besoin en prennent connaissance. Cela encourage la politique familiale. C'est extraordinaire.

Je renverrai les autres questions à Mme Onkelinx.

Je vous remercie beaucoup.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le **président**: La question n° 13497 de M. Clerfayt est transformée en question écrite.

Vraag nr. 13546 van mevrouw Van Moer is uitgesteld.

04 **Samengevoegde vragen van**

- de heer **Stefaan Vercamer** aan de minister van Werk over "het eenheidsstatuut voor arbeiders en bedienden" (nr. 13550)

- mevrouw **Zuhal Demir** aan de minister van Werk over "het eenheidsstatuut en de wet op de concurrentiekracht" (nr. 13552)

04 **Questions jointes de**

- M. **Stefaan Vercamer** à la ministre de l'Emploi sur "le statut unique ouvrier-employé" (n° 13550)

- Mme **Zuhal Demir** à la ministre de l'Emploi sur "le statut unique et la loi sur la compétitivité" (n° 13552)

04.01 Zuhal Demir (N-VA): Mevrouw de minister, mijn vraag gaat zowel over een mogelijk IPA als over het eenheidsstatuut. Ik verwijs ter zake naar de wet op de concurrentiekracht van 1996, waarin gestipuleerd wordt dat de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven jaarlijks voor 30 september een technisch verslag uitbrengt. Dat zal dit jaar waarschijnlijk niet gebeuren.

In de wet op de concurrentiekracht staat dat om de twee jaar op basis van de verslagen een IPA zal worden gesloten, onder meer over werkgelegenheidsmaatregelen en de maximale marge voor de loonkostenontwikkeling.

Bij gebrek aan een consensus tussen de sociale gesprekspartners roept de regering de sociale gesprekspartners voor overleg samen en doet een bemiddelingsvoorstel.

Het andere dossier dat een gevolg voor de wet op de concurrentiekracht zal hebben, is dat van het eenheidsstatuut. U hebt altijd gezegd dat u in dat dossier op twee sporen werkt. De sociale partners zijn daarmee bezig, maar ook uw kabinet, en dat om een juridische chaos vanaf midden 2013 te vermijden.

U hebt bij de vorige interpellatie van juli 2012 ook duidelijk gezegd dat u de verantwoordelijkheid zult nemen om dit dossier vlot te trekken als de sociale partners geen gezamenlijk voorstel zullen doen dat voor iedereen betaalbaar is.

Volgens de wet op de concurrentiekracht zou er, als de data in de wet op de concurrentiekracht worden gerespecteerd, in principe voor eind november 2012 een IPA moeten zijn. Ik vraag mij af of er nog een IPA komt.

Hoe zit het voorts met de eventuele kosten van het eenheidsstatuut? Is het de bedoeling dat de eventuele stijging van de loonkostenontwikkeling ten gevolge van het eenheidsstatuut binnen de marge voor de loonkostenontwikkeling van de wet op de concurrentiekracht valt?

Er wordt wel gesproken over het feit dat de sociale partners en u met een eenheidsstatuut bezig zijn, maar de grote vraag is natuurlijk of men een harmonisering tussen arbeiders en bedienden kan realiseren zonder dat daaraan extra kosten verbonden zijn?

Ik heb de begrotingsmaatregelen die men net heeft bekendgemaakt nog niet gezien, maar is daarin iets over het eenheidsstatuut opgenomen?

04.02 Minister Monica De Coninck: Beide vragen hebben gedeeltelijk te maken met de verklaring van morgen.

Ik kan alleen maar bevestigen dat wij daaraan hebben gedacht. Wij vragen de sociale partners, die in ons land een grote traditie hebben en bijzonder goed met elkaar werken, om tegen eind maart een oplossing uit te werken voor het probleem rond het statuut van arbeiders en bedienden. Zij zullen een voorstel op tafel moeten leggen. Ik hoop dat zij dit zullen doen. Als zij het evenwel niet doen, kunnen wij bepalen wat het grote struikelblok vormt en wat wij daarmee zullen aanvangen. Ik meen dat het eerst aan de sociale partners is om toch nog een poging te doen om dit probleem op te lossen.

Over het IPA en de maatregelen inzake de concurrentiepositie stel ik voor om eerst de verklaring van de premier in de plenaire vergadering af te wachten. De volgende keer kunt u hierover dan opnieuw vragen stellen.

04.03 Zuhal Demir (N-VA): Mevrouw de minister, wat de wet op de concurrentiekracht betreft, zullen wij

morgen naar de premier luisteren. Volgens mijn informatie zal het wellicht niet gaan over structurele maatregelen die ervoor zullen zorgen dat de loonkostenhandicap in dit land eindelijk zal worden weggewerkt.

Wat het eenheidsstatuut betreft, eind maart 2013 zouden de sociale partners met een voorstel moeten komen. Ik heb altijd geloofd in het sociaal overleg. Wij kennen het dossier, wij weten allemaal wat de pijnpunten zijn. De sociale partners zijn al 20 jaar met mekaar aan het spreken over deze problematiek. Ook de groep van 10 heeft zich hierover al gebogen. Bijna iedereen in dit land die iets kent over arbeidsrecht heeft er zijn gedacht al over gezegd. Jammer genoeg zitten wij nog altijd zonder een eenheidsstatuut. Ik meen dat wij een van de weinige landen in Europa en de wereld zijn die nog het onderscheid maken tussen arbeiders en bedienden. Dit is volgens mij een zeer oud en achterhaald onderscheid.

Mijn vraag is dan ook heel concreet: is er rekening gehouden met de meerkosten, want die zullen er toch zijn? Wie zal die factuur betalen?

Ik vind de tijd gekomen. Ik stel deze vraag telkens opnieuw, maar ik krijg er nooit een antwoord op. Wie zal de factuur van het eenheidsstatuut betalen? U hebt de sociale partners de boodschap gegeven dat zij daarmee verder moeten doen. Hebt u hen dan ook gezegd wat het budget is waarbinnen moet worden onderhandeld?

De **voorzitter**: Dat zullen wij morgen bespreken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Zuhail Demir aan de minister van Werk over "de wetgeving tot bescherming tegen pesten op het werk" (nr. 13665)

- mevrouw Zuhail Demir aan de minister van Werk over "de beloofde aanpassingen aan de wetgeving inzake pesten op het werk" (nr. 13993)

05 Questions jointes de

- Mme Zuhail Demir à la ministre de l'Emploi sur "la législation relative à la protection contre le harcèlement sur le lieu de travail" (n° 13665)

- Mme Zuhail Demir à la ministre de l'Emploi sur "l'engagement pris d'adapter la législation relative au harcèlement sur le lieu de travail" (n° 13993)

Mevrouw Demir, u heeft nog een andere vraag die niet op de agenda staat. Dat is vraag nr. 13993.

05.01 **Zuhail Demir** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, dat betreft dezelfde problematiek. Ik denk dat collega De Clercq die vraag vorige week ook in de plenaire heeft gesteld. Ik denk dat dit heel beknopt kan gevraagd worden. Met het Parlement hebben we daarrond gewerkt en wij hebben een aantal aanbevelingen uitgevaardigd die naar de Nationale Arbeidsraad zijn gestuurd voor advies.

Mevrouw de minister, u zou reeds lang naar het Parlement moeten gekomen zijn maar het is nu half november en ik ken de stand van zaken van dit dossier niet.

05.02 Minister **Monica De Coninck**: De trage minister moet nu snel antwoorden. Ik heb eigenlijk al in de plenaire geantwoord maar toen was u er niet, mevrouw Demir. Ik vind het intellectueel ook niet eerlijk dat u zegt: ik vraag dat hier al van de maand mei, wilt u niet wat sneller werken.

Jullie hebben ook gevraagd dat we advies zouden vragen aan de Nationale Arbeidsraad. Wij hebben dat ook gedaan, braaf als we zijn. Dat advies kwam er op 17 juli 2012. U weet dat dit in volle vakantieperiode is, maar we hebben dat toch opgenomen en we zijn daar beginnen aan werken.

Het voorontwerp van wet is begin september uitgewerkt. Dat was ongeveer zes weken na het advies van de NAR. Het is nog niet voorgelegd aan de Ministerraad. Het is nog niet naar de Kamer verzonden. Waarom? Omdat ik vind dat voor deze wetgeving het volledige KB moet uitgewerkt worden vooraleer men met het voorontwerp naar de Ministerraad en de Kamer gaat. Er zijn immers belangrijke details in het KB die volledig moeten articuleren met het voorontwerp. Daar zullen dan even veel vragen rond zijn. Het is bijzonder moeilijk om dat los van elkaar uit te werken.

Ik vraag een beetje geduld. Vandaar dat ik nu ook moeilijk kan zeggen in welke mate we het advies van het Parlement volledig zullen volgen of eerder het advies van de NAR. Zoals u weet, zijn die adviezen niet eensluidend en dat is de hele moeilijke oefening die we moeten doen maar waar we toch proberen om de perspectieven van beiden op elkaar af te stemmen.

05.03 Zuhail Demir (N-VA): Met dat laatste kan ik akkoord gaan. Ik hoop dat u de aanbevelingen van het Parlement zult volgen. De voorzitter kan beamen dat wij daar een heel jaar lang hard op gewerkt hebben. Wij hebben toen ook alle sociale partners uitgenodigd in de Kamer. We zijn er gezamenlijk, over de partijgrenzen heen, in geslaagd om eensluidend advies te geven.

Ik zou het jammer vinden mocht u weinig of geen rekening houden met het gezamenlijk advies van de commissie.

05.04 Minister Monica De Coninck: Ik ben blij dat u daar iets over zegt. Dat is het probleem dat men dikwijls als minister heeft. Men kan een aantal dingen uitwerken. Dat gaat dan naar de Nationale Arbeidsraad die een advies geeft, soms zelfs unaniem, die eigenlijk compleet tegenstrijdig is met een beleid. Men zit dan in een heel moeilijke situatie. U voelt dat nu zelf ook.

Enerzijds, wil men beleidsmatig heel erg consequent zijn, maar, anderzijds, zeggen de partners: wij hebben een unaniem advies. Wij zijn de ervaringsdeskundigen en wij staan op het werkveld, wij weten hoe dat alles in elkaar steekt. U moet dus niet luisteren naar het andere advies...Het is dus een moeilijke oefening maar we proberen ons best te doen.

De **voorzitter:** Soms is dat ook zo met de Raad van State.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Vraag van mevrouw Zuhail Demir aan de minister van Werk over "de extra werkgeversbijdrage voor sectoren of bedrijven die onvoldoende opleidingsinspanning leveren" (nr. 13667)

06 Question de Mme Zuhail Demir à la ministre de l'Emploi sur "la cotisation patronale supplémentaire pour les secteurs ou les entreprises qui ne fournissent pas un effort suffisant en matière de formation" (n° 13667)

06.01 Zuhail Demir (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de sociale partners kwamen in het interprofessioneel akkoord 1999-2000 tot een akkoord om bijkomende opleidingsinspanningen te leveren. Het doel bestond erin om tot een opleidingsinspanning van 1,9 % van de totale loonmassa van de onderneming te komen.

Sinds het generatiepact van 2005 werd er ook in een sanctie voorzien bij niet-naleving van de norm, namelijk een aanvullende bijdrage van 0,05 %.

De globale inspanningsverbintenis van de private bedrijven wordt vertaald in tweejaarlijkse sectorverbintenissen. Het is echter aan de bedrijven in de betrokken sectoren om die sectorverbintenis concreet uit te voeren en de gegeven opleidingen correct te registreren en op te nemen in de sociale balans. De gegevens in de sociale balans worden gebruikt door uw diensten om vast te stellen of al dan niet voldoende opleiding werd gegeven.

Ik wil de aandacht vestigen op een aantal zwakke punten in het proces.

Ten eerste, alles staat of valt met een correcte registratie van opleidingsuren in de personeelsadministratie.

Ten tweede, opleiding is een breed begrip, in die zin dat het voor sommigen een klassikale training is en voor anderen een training *on the job*.

Het volgende is het grootste pijnpunt, dat om de twee jaar terug naar voor komt. Het gaat hier over individuele bedrijven die wel degelijk voldoende opleiding hebben gegeven, terwijl op sectoraal vlak de norm niet werd gehaald. De Nationale Arbeidsraad stelt dan een lijst op — ik noem het een zwarte lijst — van de sectoren die zagezegd niet aan de loonnorm voldoen. Daar zitten evenwel bedrijven tussen die behoren tot

die sector en die wel degelijk hun verplichting zijn nagekomen, maar die worden gestraft omdat de sector niet voldoet aan de vereisten.

In juli zei u dat een individuele werkgever die behoort tot een sector die geen cao heeft afgesloten die aan de vereisten van de regelgeving voldoet of die behoort tot een sector die wel een cao heeft afgesloten maar waarvan de in de cao aangegane verbintenissen in de praktijk niet werden nageleefd, de bijkomende werkgeversbijdrage niet verschuldigd is indien de onderneming wel voldoende opleidingsinspanningen heeft gerealiseerd.

Wat gebeurt er? De RSZ stuurt een instructie door naar de sociale secretariaten, zeggende dat bedrijven die individueel voldoende opleidingsinspanningen hebben geleverd maar tot een sector behoren die op de zwarte lijst staan, toch extra gesanctioneerd moeten worden. De RSZ volgt gewoon de wet, maar de wet zou moeten worden gewijzigd.

Wat nu, mevrouw de minister? Ondanks uw eerdere verklaring worden de individuele bedrijven toch gesanctioneerd. Blijft u bij uw standpunt van toen of worden de individuele bedrijven toch gesanctioneerd?

Zullen de werkgevers die op bedrijfsniveau wel voldoende opleiding hebben gegeven, maar die toch een aanslag hebben ontvangen van de RSZ, een rechtzetting krijgen?

06.02 Minister **Monica De Coninck**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Demir, de programmawet van 29 maart van dit jaar heeft een aantal wijzigingen aangebracht aan het systeem van evaluatie van opleidingsinspanningen en het responsabiliseringssysteem. Zo zal het niet meer volstaan om een cao af te sluiten inzake opleidingsinspanningen. Men moet ook effectief die inspanningen realiseren en naleven op sectoraal vlak. Wij stappen dus af van die louter formele controle.

Een individuele werkgever die in een sector zit waar onvoldoende inspanningen geleverd worden, maar die binnen zijn onderneming wel inspanningen levert, zal vrijgesteld kunnen worden van de aanvullende bijdrage. Die bijdrage werd verhoogd van 0,05 % naar 0,15 % van de loonmassa.

Op expliciete vraag van de sociale partners werd het systeem pas ingevoerd voor de cao's die ingevoerd worden rond de komende IPA-periode, zijnde 2013 en 2014. De sociale partners menen immers dat in 2013 maar moeilijk geoordeeld kan worden over cao's uit 2010 en 2011, omdat die afgesloten werden onder de oude reglementering. Dat wil zeggen dat de ondernemingen die behoren tot sectoren die onvoldoende opleidingsinspanningen hebben geleverd voor de jaren 2008 tot 2012, de aanvullende bijdrage zullen moeten betalen die wordt geïnd door de RSZ zoals bepaald in het oude systeem.

De uitvoeringsmodaliteiten van de nieuwe bepalingen moeten nog verder worden uitgeschreven en bepaald.

Gelet op het belang van de concrete uitvoeringsmodaliteiten en de noodzaak om de realiteit op het terrein mee in ogenschouw te nemen, werd de Nationale Arbeidsraad ter zake om een advies gevraagd. De sociale partners zijn er echter niet in geslaagd om tot een gezamenlijk standpunt te komen en brachten een verdeeld advies uit op 30 oktober. U weet dat zeker, want u kent de adviezen van de NAR sneller dan ik.

Ik zal dan ook zelf de nodige initiatieven nemen om, in het licht van het regeerakkoord en gelet op de nood aan rechtszekerheid voor de sectoren, met het oog op de komende onderhandelingsperiode de nodige uitvoeringsmodaliteiten vast te leggen.

Voor het overige kan ik de bedrijven slechts oproepen om daaraan voldoende aandacht te besteden en vooral hun sociale balans correct in te vullen. U zult morgen, tijdens de beleidsverklaring, ook merken dat wij daaromtrent nog een aantal bijkomende zaken hebben opgenomen in het regeerakkoord.

06.03 **Zuhal Demir** (N-VA): Mevrouw de minister, als ik het goed begrijp voorziet u niet in een rechtzetting voor de individuele bedrijven die wel aan hun verplichtingen voldoen. Zij zullen dus gesanctioneerd worden voor de voorbije jaren. Ik vind dat niet rechtvaardig. Dat klopt niet.

Er zijn immers individuele bedrijven die niet voldoende inspanningen leveren, maar die behoren tot een sector waar alles formeel in orde is, en dus vrijuit gaan. De bedrijven die wel aan hun verplichtingen voldoen, terwijl hun sector niet in orde is, worden gesanctioneerd. Ik vind dat u die bedrijven als minister van Werk geen goed signaal geeft.

Het is goed dat dit in de toekomst zal veranderen maar ik zou toch uw aandacht willen vragen voor de bedrijven die nu wel voldoen aan die verplichting. U kunt hun de mogelijkheid geven om te bewijzen dat zij wel degelijk aan hun verplichtingen voldoen. Ik meen dat het mogelijk moet zijn om dat te bewijzen en dat u voor hen in een uitzondering kunt voorzien.

Vervolgens wil ik ook uw aandacht vestigen op het advies van de auditeur bij de Raad van State. Zoals u weet werd in 2011 een besluit van uw voorganger minister Milquet voor de Raad van State gebracht. De Belgische Staat werd gedagvaard en de auditeur heeft op dit punt — dus de individuele bedrijven die wel degelijk een inspanning hebben geleverd — geadviseerd om het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen. Men wil nagaan of dit geen schending is van het gelijkheidsbeginsel.

Mevrouw de minister, ik vraag u beleefd om aandacht te schenken aan het advies van de Raad van State en een uitzondering te maken voor die individuele bedrijven die wel degelijk het goede voorbeeld hebben gegeven. U moet hen niet sanctioneren want zij verdienen de zwarte piet niet.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de minister van Werk over "de RVA-facilitatoren" (nr. 13668)

07 Question de Mme Miranda Van Eetvelde à la ministre de l'Emploi sur "les facilitateurs de l'ONEM" (n° 13668)

07.01 Miranda Van Eetvelde (N-VA): Mevrouw de minister, binnenkort worden nieuwe RVA-facilitatoren aangeworven en worden nieuwe kantoren ingericht bij de RVA. Wij horen ook dat de facilitatoren een taak zouden moeten vervullen in de begeleiding van jonge werkzoekenden, alsook bij het invullen van de geplande 60 %-regel bij dienstencheques. Vandaag is de taak van de RVA-facilitatoren beschreven als "facilitatoren die werklozen contacteren, activeren en controleren op het vlak van hun inzet en beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt". Zij staan in voor het beheer van de opvolgingsprocedure bij langdurig werklozen.

In het regeerakkoord staat duidelijk beschreven dat in het kader van de staatshervorming de Gewesten de volledige beslissings- en uitvoeringsbevoegdheid zullen verwerven om de actieve en passieve beschikbaarheid van de werklozen te controleren en de daarbij behorende sancties op te leggen.

Intussen weet ik dat er nieuwe RVA-facilitatoren worden aangeworven. Hoeveel zijn dat er juist en kunt u mij de verdeling van de vacatures per Gewest geven?

Klopt het dat de taak van de RVA-facilitator wordt gewijzigd? Indien ja, wat zijn de wijzigingen?

Zal de RVA-facilitator specifieke opdrachten meekrijgen in het kader van de begeleiding van jonge werkzoekenden en de 60 %-regel bij dienstencheques? Indien ja, wat zijn die specifieke opdrachten?

Indien het antwoord op de vorige vragen ja is, hoe passen deze beleidsbeslissingen in de voorbereiding van de uitvoering van de zesde staatshervorming in het algemeen en de overheveling van de RVA-facilitatoren naar de Gewesten in het bijzonder?

07.02 Minister Monica De Coninck: Mevrouw Van Eetvelde, er worden inderdaad nieuwe mensen aangeworven voor de RVA, namelijk 21 voor het Vlaams Gewest, 24 voor het Waals Gewest en 11 voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Hun taak blijft dezelfde als vroeger; daaraan werd niets gewijzigd.

Waarom doen wij bijkomende aanwervingen? Wij willen vooral het federaal regeerakkoord van 6 december 2011 uitvoeren. U weet dat wij daarin nogal de nadruk leggen op het feit dat jonge mensen die pas afgestudeerd zijn, inspanningen moeten leveren om werk te vinden. Zij moeten dus relatief snel vastgepakt en begeleid worden, zodat zij intensiever en met beter resultaat kunnen worden opgevolgd. Die jonge werkzoekenden worden nu om de zes maanden opgeroepen door de RVA en ik weet niet of u tegen dat principe kunt zijn. Als een jongere wordt opgeroepen, moet er aan de andere kant van de tafel natuurlijk ook iemand zitten om daarmee te praten. Dat neemt natuurlijk heel wat tijd in beslag en betekent dus werklast voor de RVA.

Uiteraard, indien de Gewesten ons wat zouden willen helpen en meer informatie zouden doorsturen, dan zou het voor ons een beetje gemakkelijker zijn. Ik heb echter niet de indruk dat dit zo evident is.

Bovendien werd de doelgroep van op te volgen werklozen uitgebreid naar deeltijds werkenden met een aanvullende inschakelingsuitkering in de vorm van een inkomensgarantie-uitkering, de werklozen met een blijvende of tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 33 % en werklozen ouder dan 50 jaar.

Bij de geplande staatshervorming zal de opvolging van het zoekgedrag van alle middelen die daar thans toe worden ingezet, mee worden overgedragen, dus ook de facilitatoren die nu aangeworven worden. De Gewesten zullen dus heel gelukkig zijn met het feit dat wij nu mensen aanwerven.

07.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Voor mij was het vooral heel belangrijk om te weten wat de exacte taak van de medewerkers zal zijn. Als ze zich hoofdzakelijk met de begeleiding van jonge werkzoekenden zullen bezighouden, kan er hier sprake zijn van een bevoegdheidsconflict. Die begeleiding behoort immers tot de exclusieve bevoegdheid van de gewestelijke instanties.

Met betrekking tot uw opmerking over de regionale ministers en de Gewesten denk ik dat de VDAB de gegevens wel aan de RVA bezorgt. Hebt u het dan over Actiris en de RVA? Ik weet dat zij veel problemen hebben met het doorgeven van informatie. Ik denk dat het bij de VDAB wel gebeurt.

07.04 Minister **Monica De Coninck**: Er is een transmissie van gegevens, maar geen transmissie van de evaluatie van de begeleiding.

De VDAB zal doorgeven wie op welke dag is langsgesproken, maar er zal geen verdere informatie worden gegeven. Men zal bijvoorbeeld zeggen dat een bepaald persoon daar is geweest, maar niet dat hij enthousiast was en sollicitaties heeft voorgelegd. Op basis van de gegevens van de RVA kan men dan beslissen of men – en ik ben daartoe bereid – nog een werkloosheidsvergoeding geeft of niet. Wij moeten dus nogmaals een gesprek organiseren om een gefundeerde, beargumenteerde beslissing te nemen.

Ik ken de situatie in Vlaanderen goed. Ik weet heel goed wat het activeren van mensen betekent. Waar is er heel veel jeugdwerkloosheid? In de grote steden.

Men heeft bevoegdheden in Vlaanderen. Men heeft al een paar jaar onderwijs. Men heeft al een paar jaar begeleiding in de Gewesten. Begin er dan alstublieft aan. Ik ben vragende partij daarvoor. Geef mensen kansen. Ik wil dat niet zomaar doen. Ik wil dat doen omdat ik mensen wil begeleiden en kansen geven.

Ik denk dat wij veel beter, dat is confederalisme wat u zo graag hebt, doelstellingen bepalen en er samen voor gaan, in het belang van de mensen en niet in het belang van structuren. Ik ben vragende partij daarvoor.

Ik ben al lang aan het onderhandelen om resultaten ter zake te boeken. Ik hoop dat het lukt, maar ik heb al heel lang op mijn tong gebeten.

07.05 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Met het jarenlange dubbelwerk tussen RVA en VDAB worden de mensen niet geholpen. Ik ben ervan overtuigd dat er in de Gewesten inspanningen worden geleverd om jongeren aan de slag te krijgen. Ik kan mij niet indenken dat dat niet zou gebeuren.

In het regeerakkoord staat de regionalisering van de controle en de sanctionering van werklozen. Ik heb het gevoel dat men hier met dubbele taken blijft zitten.

Ik ben voor de vereenvoudiging van de administratie. Als men in een regeerakkoord overeenkomt dat men bepaalde bevoegdheden wil overhevelen, moet men daar ook snel werk van maken en ze naar één instelling per Gewest overhevelen. Ik begrijp niet goed waarom men op federaal niveau ter zake nog allerlei dingen verandert, terwijl er al beslist is dat de materie geregionaliseerd moet worden.

07.06 Minister **Monica De Coninck**: Ik heb op uw vragen al een paar keer geantwoord. Ik heb al gezegd dat die overheveling complex is. Het gaat niet om kwade wil. U moet er maar eens met de specialisten over praten. Ik ben geen juriste, maar het is een heel complexe materie, veel complexer dan u denkt. Men heeft

hier immers te maken met verschillende reglementeringen en instituten.

Het federaal niveau blijft wel bevoegd voor de uitbetaling van de werkloosheidsvergoeding. Het federale niveau moet op het einde van de rit de rekening betalen en wil dan ook een verantwoording hebben waarvoor het betaalt. Dat is toch logisch?

Ik heb er geen probleem mee mijn werk aan een ander te delegeren, maar die moet het dan wel doen. Ik weet hoeveel mensen men met welke middelen kan activeren. Ik weet dat zeer goed. Ik heb de indruk dat dit eens goed moet worden bekeken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 **Samengevoegde vragen van**

- **de heer Stefaan Vercamer aan de minister van Werk over "outplacement" (nr. 13688)**

- **de heer Mathias De Clercq aan de minister van Werk over "de outplacementprocedure" (nr. 14051)**

08 **Questions jointes de**

- **M. Stefaan Vercamer à la ministre de l'Emploi sur "l'outplacement" (n° 13688)**

- **M. Mathias De Clercq à la ministre de l'Emploi sur "la procédure d'outplacement" (n° 14051)**

08.01 Mathias De Clercq (Open Vld): Mevrouw de minister, outplacement is een begeleiding naar een andere job voor werknemers die geconfronteerd worden met een ontslag en is verplicht voor werknemers ouder dan 45.

Onlangs is een boeiend rapport van IDEA Consult verschenen met een aantal belangrijke inzichten. Er werd gewezen op de positieve resultaten van die maatregel. Zo blijkt dat twee op de drie kandidaten nieuw werk vinden na de geciteerde procedure. Dat zijn positieve resultaten, zeker in het licht van de huidige economische situatie.

Het rapport is een aanleiding om in het raam van de ontslagwetgeving een en ander te overpeinzen. Die heeft historisch gezien tot doel werknemers in staat te stellen een werkloosheidsperiode te overbruggen. Wij zijn het er samen over eens dat wij nog meer moeten inzetten op activering en het vinden van nieuwe jobs.

In tijden van een meer geglobaliseerde economie is het ook aangewezen – in mijn vorig leven als schepen van Werk in een grootstad heb ik daar met de heer Leroy en de toenmalige minister Vandenbroucke veel over gepraat en gefilosofeerd – te evolueren van werkzekerheid naar loopbaanzekerheid, en dus minder naar jobzekerheid. Omscholing, begeleiding en competentieversterkende maatregelen spelen daarin een cruciale rol.

De heer Leroy heeft onlangs in een krant het idee geopperd om outplacement verplicht te maken voor elke werknemer van om het even welke leeftijd. In het licht van de totstandkoming van het eenheidsstatuut zou die discussie meegenomen kunnen worden.

Ik heb de volgende vragen.

Ten eerste, wat is uw standpunt ten aanzien van de stelling van de heer Leroy?

Ten tweede, bent u de mening toegedaan dat het nodig is de focus in het ontslagrecht te verbreden naar een wedertewerkstellingsrecht, met de klemtoon op heroriëntatie en begeleiding?

Ten derde, hoe ziet u de financiering daarvan?

Ten vierde, denkt u eraan om initiatieven te nemen om outplacement een vooraanstaande rol te geven in het ontslagrecht? Misschien is het eenheidsstatuut een interessant element om tot een integraal vernieuwde visie te komen.

08.02 Minister Monica De Coninck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Clercq, het is een heel interessante vraag. Uit die studie van IDEA Consult blijkt inderdaad dat mensen die begeleid worden na ontslag veel sneller werk vinden. Persoonlijk ben ik zeker een voorstander, want dat is ook een vorm van activering. Activering is een ander woord dan outplacement, outplacement is beperkter dan activering, maar het komt

eigenlijk op hetzelfde neer.

Natuurlijk moeten wij dan kijken naar de budgettaire kost, naar de bijkomende lasten voor de werkgever, naar de eventuele toepassingsmodaliteiten, die dan bijzonder zullen moeten zijn voor kleinere ondernemingen enzovoort.

In de mogelijke scenario's omtrent het veranderen van het statuut arbeiders-bedienden is ontslag het duurste en belangrijkste element. Wij moeten zeker kijken naar de verhouding tussen werkzekerheid en werkloosheidsvergoeding, opleiding is daar ook een belangrijk element. Maar wij moeten ook bekijken wat er voor de beide partners, werkgever en werknemer, in zit als men sneller terug aan het werk geraakt. We hebben daarover zeker nagedacht. Dat is een zeer interessante piste.

U weet dat dit vooral een bevoegdheid van de Gewesten is. Wij willen natuurlijk coöperatief zijn waar wij kunnen en toegelaten worden, bij wijze van spreken. Ik ben steeds bereid om samen te werken met de Gewesten. Er zijn nu geen bijzondere sensibiliseringsacties omtrent outplacement gepland op het federale niveau, net om die reden.

Ik heb geen sluitende verklaring voor de regionale verschillen. Toch wil ik in dit verband een aantal bedenkingen formuleren.

De regionale verschillen aangegeven in de studie van IDEA zijn gebaseerd op gegevens van Federgon. Ik wil de betrouwbaarheid van die cijfers uiteraard niet in vraag stellen, maar ik wens wel op te merken dat niet alle outplacementkantoren lid zijn van deze werkgeversfederatie.

Bovendien hebben wij in het verleden vaak kunnen vaststellen dat sommige maatregelen sneller gekend en gebruikt worden in het ene Gewest in vergelijking met het andere, maar na een aantal jaren zien wij dan dat het een beetje communicerende vaten zijn en dat ze op een gelijk niveau komen.

Nog altijd volgens de studie van IDEA blijkt dit vooral zo te zijn voor het Brusselse Gewest. Daar is het percentage fors gestegen van 16,9 % in 2010 tot 25,3 % in 2011.

Wat betreft wedertewerkstelling, outplacement en reservatie van een gedeelte van de klassieke ontslagvergoeding voor de financiering van een mogelijke uitbreiding van de outplacementprocedure, zullen we dat zeker meenemen in het debat over arbeiders en bedienden. Ik wil dat ook ter overweging aanbrengen bij de sociale partners. Zoals ik vandaag al gezegd heb, zullen we de sociale partners echter eerst vragen om daar creatief over na te denken. Ik weet dat zij schema's voorbereid hebben. Ze waren op een bepaald moment heel dicht bij een oplossing maar ze hebben die dan toch niet gerealiseerd. Dat zijn echter zeer interessante opmerkingen.

08.03 Mathias De Clercq (Open Vld): Mevrouw de minister, dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad een zeer belangrijk debat dat enkel aan belang zal winnen. Ik geloof zelf ook zeer sterk in begeleiding en outplacement. We kunnen ook kijken naar de modellen in andere landen. Zo is bijvoorbeeld de situatie in Denemarken zeer interessant. Er zijn tijdelijk hogere uitkeringen, een zeer sterk vangnet maar ook een zeer sterke focus op de bij- en omscholing, wat de kansen op een job verhoogt.

U verwijst terecht naar de regio's. Het regeerakkoord vermeldt inderdaad de regionalisering van outplacement en dergelijke.

Verder spreekt u over extra kosten van de werkgever. Op dat vlak zijn er natuurlijk ook andere inzichten. Men zou een stuk van de huidige passieve ontslagvergoeding kunnen reserveren voor outplacement. U zult begrijpen dat ik daar voorstander van ben. We moeten de werkgevers niet nog meer kosten bezorgen.

We zullen dit blijven volgen. Ik meen dat dit fundamenteel is om op het vlak van de arbeidsmarkt de stap naar de eenentwintigste eeuw te maken.

Mevrouw Van Eetvelde, het zou dan ook goed zijn dat u uw minister aanspoort om een en ander te gaan versterken en om meer op maat van de grootsteden te gaan ageren. Het is immers eigenlijk onbegrijpelijk: Gent vraagt al jaren meer autonomie als grootstad en uw minister ontzegt die ons. Dat is een vreemde gang van zaken voor een partij die meer verantwoordelijkheid aan de basis wil leggen. Wij zijn vragende partij. Het zou dus mooi zijn als u ook uw minister dienaangaande een aantal vragen zou kunnen stellen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Vraag van mevrouw **Miranda Van Eetvelde** aan de minister van Werk over "het ontwerp van koninklijk besluit inzake de instapstages" (nr. 13748)

09 Question de Mme **Miranda Van Eetvelde** à la ministre de l'Emploi sur "le projet d'arrêté royal relatif aux stages d'insertion" (n° 13748)

09.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, er zou een ontwerp van koninklijk besluit klaar zijn dat uitvoering zal geven aan uw voorstel over 10 000 federale instapstages. Ik heb ter zake een paar vragen.

Is in bedoeld ontwerp van koninklijk besluit een bepaling opgenomen om voor jonge schoolverlaters vanaf een werkloosheidsduur van zes maanden in een beroepinschakelingsuitkering te voorzien, indien zij in een federale stage instappen?

Indien ja, wat is het effect van een dergelijke bepaling op het aantal begunstigden van een beroepinschakelingsuitkering?

Welke inschakelingsvergoeding zullen de begunstigden ontvangen? Zal ze overeenkomen met de vigerende bedragen naar gelang van gezinstype en leeftijd, of zal ze voor iedereen eenvormig zijn?

Wat is de toeslag die werkgevers boven op voornoemde uitkering zullen betalen?

Wat is het budgettaire effect van een dergelijke aanpassing op het RVA-budget?

Waar haalt u de nodige budgettaire ruimte voor de extra RVA-uitgaven, gelet op de strikte begrotingsdoelstellingen voor 2013 en 2014?

09.02 Minister **Monica De Coninck**: Mevrouw Van Eetvelde, ik ben enigszins verrast door uw vragen. Wij hebben immers al van bij het begin heel duidelijk over het dossier gecommuniceerd. Er zijn hier in de commissie ook al vragen over het thema gesteld.

Het ontwerp bestaat erin dat vanaf de zevende maand beroepinschakelingstijd het gemiddelde bedrag van de inschakelingsuitkering, namelijk 697 euro per maand, zal worden geactiveerd. Dat bedrag zal dienen als basisvergoeding tijdens de stage, die maximaal zes maanden mag duren. De stagegever vult het bedrag aan met een vergoeding van 200 euro per maand, naar gelang van de effectieve aanwezigheid op de werkvloer.

Het betreft een gesloten cohorte van jaarlijks maximaal 10 000 stages. De maximale kosten bedragen dus 41,8 miljoen euro, indien natuurlijk alle plaatsen gedurende de maximumperiode van zes maanden worden ingevuld. Wij hebben dus nogal conservatief gerekend. Het betekent dus dat wij voor het budget zo stringent mogelijk hebben gewerkt.

Wij zouden mogen veronderstellen dat, gelet op de doelgroep – de Vlaamse sociale partners en de Vlaamse regering hebben al beslist dat zij de doelgroep tot de ongekwalificeerde uitstroom zouden willen beperken –, het project niet in een bijkomende uitgave zou mogen resulteren. Niettemin werd in het kader van het budgettair neutrale relanceplan van juli 2012 voorzien in een interne compensatie van de potentiële meerkosten, met name door minder doeltreffende maatregelen aan te passen of te schrappen.

Ik verduidelijk even mijn voorgaande redenering. Gelet op de doelgroep mogen wij veronderstellen dat, jammer genoeg en zeker in de huidige context, een substantieel gedeelte ervan na twaalf maanden beroepinschakelingstijd werkzoekend zou kunnen zijn en een recht openen op een inschakelingsuitkering.

Met de voorliggende maatregel hopen wij dat te kunnen vermijden en werkzoekenden via een stage naar een eerste echte job te kunnen leiden.

Waarom vind ik dat zo belangrijk? U weet dat ik verantwoordelijkheid en het nemen van initiatieven belangrijk vind, zowel van de werkzoekende als van publieke bedrijven die een dienstverlening moeten

aanbieden. Ik heb er geen probleem mee om relatief strenge maatregelen uit te werken, maar ik vind ook dat men werkzoekenden kansen moet geven. Vandaar dat wij het met die stages proberen, en dan vooral voor jonge mensen.

In alle Europese landen werkt men volop aan de invoering van een soort jeugdgarantie. Men wil ervoor zorgen dat jongeren die afgestudeerd zijn, ook als ze laaggeschoold zijn, de kans krijgen zich te bewijzen en door te groeien. Ik ben er bijna zeker van dat wij, met de toekomstige demografische ontwikkelingen, het ons echt niet kunnen permitteren om niets te doen voor jongeren en om hen niet te stimuleren een job op te nemen en/of zich verder te ontwikkelen.

09.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, als ik het goed begrijp, krijgen jongeren die een jongerenstage doen, na zes maanden al een uitkering, aangevuld met een werkgeversbijdrage. Bedraagt die werkgeversbijdrage altijd 200 euro?

09.04 Minister **Monica De Coninck**: Als ze elke werkdag van de maand aanwezig zijn, is het 200 euro. Als ze maar een halve maand aanwezig zijn, is het maar 100 euro.

09.05 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Holt men daarmee de initiële hervorming die u had voorgesteld inzake de wachtuitkering dan niet uit? U zou de wachttijd van zes of negen maanden immers verlengen tot twaalf maanden. Men heeft die nu teruggebracht naar zes maanden als iemand ingaat op een instapstage, want vanaf dat moment krijgt men al een wachtuitkering.

09.06 Minister **Monica De Coninck**: Het klopt dat wij de wachtuitkeringen activeren. De betrokkenen ontvangen die dan zes maanden vroeger. Als ik u zo hoor redeneren, dan gaat u ervan uit dat jonge werkzoekenden profiteren. Wij draaien de redenering om. Wij hebben de inschakelingsperiode verlengd van 9 naar 12 maanden. Als jonge werkzoekenden echter sneller hun verantwoordelijkheid nemen en sneller in een stage stappen, dan menen wij dat wij daar iets tegenover moeten plaatsen. Het betekent dat zij hun inschakelingsuitkering sneller ontvangen.

Als men de inschakelingsperiode verlengt naar 12 maanden, bestaat het risico dat werkzoekenden heel die periode op zoek gaan zonder iets te vinden, of gewoon geen inspanningen leveren en thuis blijven zitten. Ik kan u verzekeren dat het naderhand tien keer moeilijker is om iemand te activeren als men die persoon gedurende 12 maanden niets laat doen.

Ik meen dan ook dat die maatregel op lange termijn kostenbesparend is. Hoe sneller men iemand in een arbeidsproces krijgt, hoe beter het is voor de betrokkene en voor de maatschappij. Waarschijnlijk is dat ook beter voor de werkgever, want ik hoor toch dikwijls zeggen dat werkgevers niet aan werkvolk geraken, omdat die zo moeilijk te vinden zijn. In die situaties krijgt de jongere een kans en ook de werkgever krijgt de kans om tegen een relatief laag risico – 200 euro per maand – te investeren in iemand.

Voor alle duidelijkheid, de maatregel is vooral gericht op de vele kleine kmo's in ons land, die zonder al te veel risico's kunnen uittesten of iemand bijvoorbeeld een goede bakker of beenhouwer kan worden. Op die manier wordt aan werkzoekenden kansen gegeven. Vroeger werd dat ook zo gedaan.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.30 uur.
La réunion publique de commission est levée à 17.30 heures.*